

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jamen det er da også rigtigt, at det i sidste konsekvens kan blive pålagt. Men det afgørende, synes jeg, er, som det også fremgår meget klart og tydeligt, hvis man læser det her ordentligt igennem, at det skal ske i dialog med uddannelsesområderne.

Det, vi også bare skal være opmærksomme på, og det, som jeg også er meget optaget af, er at sørge for, at de unge uddannelsessøgende skal tilgodeses så meget som overhovedet muligt.

Så selvfølgelig er der muligheden, men vi ønsker, at det skal ske i en tæt dialog med uddannelsesområderne.

Karen Rønde (V):

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre, at kvalificerede mennesker, der ønsker at påbegynde en videregående uddannelse, ikke unødigt forsinkes af optagelseskriterierne.

Undervisningsministeren får med lovforslaget sin kompetence tilbage til at fastsætte kvotestørrelser, dog skal den endelige fastlæggelse på de enkelte uddannelser ske i en dialog med uddannelsesinstitutionerne, således at fordelingen af kvote II-kapaciteten differentieres i forhold til de enkelte uddannelsers faglige behov.

Det er således ikke hensigten med lovforslaget at gennemregulere optagelsen med centrale regler. Det skal fortsat være institutionerne selv, der fastsætter optagelseskriteriet for de ansøgere, der skal optages via kvote II.

Alt det støtter Venstre som en af parterne i finanslovsforliget.

Fra andre sider har justeringer af det her kvotesystem til de videregående uddannelser dog mødt kritik. Synspunktet har været, at en flytning af pladser fra kvote I til kvote II vil afskære en masse kvalificerede ansøgere. Det mener jeg ikke er korrekt. Tværtimod vil det indgåede forlig skabe mulighed for, at endnu flere kan få en videregående uddannelse. Det er jo ikke, skal vi huske på, placering af pladser i kvote I eller kvote II, der har betydning for, om en masse kvalificerede ansøgere kommer ind, men den totale mængde af uddannelsespladser, og den bliver igen øget kraftigt i de kommende år.

Når Venstre støtter en justering af kvote I og kvote II-systemet, skyldes det, at det langtfra har virket efter intentionerne fra 1991, hvor det blev indført. Nu som dengang mener Venstre,

at hovedparten af de studerende skal optages på deres adgangsgivende eksamen i en kvote I, men at det naturligvis stadig væk er vigtigt, at unge med særlige faglige eller personlige kvalifikationer har mulighed for at få lagt dette oveni et utilstrækkeligt karaktergennemsnit, som det i dag sker i kvote II.

Imidlertid har det her system udviklet sig til, at visse uddannelser optager hele 70-80 pct. af ansøgerne igennem kvote II, angiveligt fordi de dermed mener at få bedre studerende. Det medfører naturligvis en relativt højere adgangskvotient i kvote I, hvorfor det for nogle er blevet nødvendigt at bruge 2, 3 eller 4 år efter den adgangsgivende eksamen for at erhverve de kvalifikationer, der kræves i kvote II.

Det har aldrig været meningen. Både korte, mellemlange og lange videregående uddannelser skal kunne uddanne unge, der søger optagelse umiddelbart efter den adgangsgivende eksamen. Det nytter ikke noget, at uddannelsesinstitutionerne vænner sig til den luksus, det er kun at have modne og motiverede studerende i slutningen af 20'erne med en stor livserfaring. For hvad kunne det næste blive? Må man først blive pædagog, når man selv har fået børn?

Noget helt andet er, hvis de unge selv ønsker at rejse Jordan rundt eller tage på højskole i et eller flere år, så skal det naturligvis stå dem frit for. Og her kunne regeringen en gang imellem godt trænge til at ændre nogle af sine lidt formynderiske synspunkter. Men vi er enige i, at de unge ikke skal tvinges til at bruge lang tid på at efterkvalificere sig, hvis de har lyst til at gå i gang med at studere efter en endt ungdomsuddannelse og i øvrigt har en karakter, der ville kunne skaffe dem adgang under normale omstændigheder.

Venstre støtter derfor forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg anerkender Venstres ordførers bedømmelse af, at fra starten var kvote I- og kvote II-systemet selvfølgelig beregnet på, at kvote II skulle forbeholdes de studerende, de studisesøgende, som ikke havde kvotient nok, eller som ikke havde høj nok adgangsgivende eksamen til at gå direkte ind på studiet.

Men jeg vil gerne spørge, om fru Karen Rønde vil afvise, at der sagtens kan være studier, hvor det er en fordel, at man har modne ansøgere generelt, fordi faget simpelt hen for-